

1871.24

Informel
Kunne

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 3.	Utgitt 21. januar.	1924
--------	--------------------	------

Kongelig resolusjon

av 15 januar.

15 janr.

I henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914 og lov angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. av 22 mai 1875, meddeles stadfestelse — med en enkelt endring — på en av herredsstyret for Bodin herred i Nordland fylke den 19 september og 12 desember 1923 vedtatt beslutning til politivedtekter for herredet, som skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 9 april 1892 stadfestede vedtekter.

De stadfestede nye politivedtekter er sålydende:

1. På offentlig vei, hvorved i disse vedtekter menes enhver vei, plass, brygge, port eller lignende som er bestemt for almindelig ferdsel, eller er almindelig beferdet, eller i dens umiddelbare nærhet, må ikke foretas nogen handling hvorved ferdselen hemmes, orden forstyrres eller veifarende forulempes.

Således må på offentlig vei eller i dens nærhet oppløp, sammenstimlen av folk, dans, kortspill, drikk, skytning, kastning av sten eller sneball, hujen, skrikning eller annen larmende, fornærmelig eller uanstendig optreden ikke finne sted.

Når der på eller ved offentlig vei skal foregå arbeider som kan bli til hinder for ferdselen, eller kan gjøre denne usikker, skal anmeldelse derom i betimelig tid skje til politiet, der anordner på hvilken måte avsperring i tilfelle må finne sted. Ved sådan avsperring skal der holdes tendt lykt fra mørket faller på om aftenen til det blir lyst om morgenen. Ved mineringsarbeider på eller ved offentlig vei må forsvarlig vakthold utsettes og forsiktighet iakttas, så fare eller skade ikke forårsakes.

2. Uvøren kjøring eller ridning — herunder innbefattet kjøring med motorvogn, motorsykel og sykkel er forbudt på offentlig vei, likeså kappkjøring.

15 janr. Sykkel må, når den benyttes til ridning på offentlig vei, alltid være forsynt med klokke, bremseapparat, og efter mørkets frembrudd med tendt lykt foran.

På sterkt befærdede steder skal der kjøres eller rides med sakte fart.

Veienes fortag eller kanter er forbeholdt fotgjengerne. Syklende og andre kjørende plikter å vike tilside for sådanne.

Ingen må overlate hest til person der er beruset, eller av andre grunner må antas ikke å kunne styre en sådan.

Når forspent hest hensettes på eller ved offentlig vei, må den av eieren forsvarlig bindes, og hensettes således at den ikke hindrer ferdseien, eller på annen måte ulemper veifarende, likesom den ikke må henstå lenger enn strengt nødvendig. På vinterføre, undtagen ved begravelser, er de kjørende forpliktet til å ha gode hørbare bjeller på sine hester. Fraspent kjøretøi må på offentlig vei kun henstå på sted, hvor det ikke er til hinder for ferdseien, og holdes lengst mulig fra veibanen.

3. Kjelkeakning, skiløpning, lek eller lignende på offentlig vei kan av politiet forbys, når det finner sådant forbud påkrevet.

4. Hingster må ikke slippes løs på offentlig vei eller i uinnhegnet havnegang eller gårdsrum der støter op til offentlig vei.

Offentlig vei eller dens område må ikke benyttes som havnegang enten ved å gjete eller tjøre dyr der eller la dyr gå der og beite.

5. Sinte hunder, eller hunder som har tilbøielighet til å forulempe mennesker eller dyr ved å gjø eller ved å fare mot dem, kan av politiet kreves holdt bundet eller forsynt med forsvarlig munnkurv. Det samme gjelder hunder som politiet på grunn av deres størrelse eller rase finner kan være farlige.

Ingen må på offentlig vei hisse hund på nogen, eller undlate å holde sin hund tilbake når den anfaller nogen.

I løpetiden skal tisper av sin eier eller besidder holdes bundet eller innestengt.

Ukjente hunder skal av politiet opbringes, og efterat varsel er gitt i et lokalblad, drepes eller avhendes.

6. Uten politiets tillatelse er det forbudt å opslå plakater eller bekjentgjørelser ved offentlig vei. Undtatt fra sådan tillatelse er dog bekjentgjørelser om offentlige møter eller forretninger, eller bekjentgjørelser som angår en bedrift der drives på den eiendom hvor bekjentgjørelsen opslås.

Lovlig opslåtte plakater eller bekjentgjørelser er det forbudt å nedrive, besudle eller på annen måte gjøre uleselige. Såsnart det forhold eller den forretning der omhandles i plakaten eller bekjentgjørelsen er ophørt eller avholdt, skal denne av vedkommende som har foranlediget den opsatt, fjernes.

7. Ingen må skjære, risse eller tegne på, eller på annen måte

skjemme de til offentlig vei støtende hus, gjerder, stolper, benker, 15 janr.
trær eller lignende. Det er forbudt å beskadige eller skjemme
offentlige innretninger eller gjenstander, deriblandt treplant-
ninger.

8. Vogner eller sleder der benyttes på offentlig vei til kjørsel av gjødsel, jord eller lignende, skal være tette, og således innrettet, at intet spilles. Lagring på veiens område utenfor de faste lasteplasser er forbudt.

9. Sammenkomster til offentlig dans eller lignende forlystelser må ikke finne sted uten politiets tillatelse. Sådanne sammenkomster skal opphøre kl. 12 natt. Politiet kan dog for en enkelt anledning tillate at sammenkomsten først opphører på et senere tidspunkt, dog aldri senere enn kl. 2 formiddag.

Deltagere i sådanne sammenkomster som ovenfor nevnt plikter å opføre sig sømmelig og ordentlig og ikke forulempe de øvrige deltagere, eller bevirke uro eller uorden. Politiet kan, hvis uro oppstår, påby sammenkomstens opphør straks.

Hvis nogen gjør sig en næring av å holde offentlig dans eller lignende, har han å betale til herredskassen for hver gang en avgift stor kr. 30,00 — tretti kroner —. Denne avgift, der erlegges forskuddsvis, innbetales til ordføreren, eller til politiet der da har å innbetale avgiften til ordføreren.

10. Ingen må gå omkring i herredet og musisere, gjøre kunster, holde forestillinger, drive karusell, skytebane eller lignende uten politiets tillatelse. Sådanne tillatelse er alltid knyttet til bestemt person, som også derfor er ansvarlig. Tillatelsen kan når som helst tilbakekalles.

11. Enhver som har fått tillatelse som i § 10 nevnt, skal etterkomme de ordens- og sikkerhetsregler som av politiet foreskrives. Det besøkende publikum plikter å etterkomme politiets påbud i og utenfor lokalet, og iøvrig iakttå sømmelighet og orden.

12. Enhver som gir forestilling, konsert eller lignende i henhold til § 10 har for hver forestilling, dag eller natt, å svare en avgift stor kr. 10,00 — ti kroner — til herredet. Avgiften betales forskuddsvis til ordføreren eller til politiet, der senere har å innbetale avgiften til ordføreren.

13. På kirkegård må ingen lek, støy eller upassende opførsel finne sted. Ingen må gå utenfor de opstukne veier, stige over innhegninger, beskadige eller bortta blomster eller andre vekster, eller på annen måte beskadige eller besudle gravsteder eller på kirkegården værende anlegg.

14. Overtredelse av de i disse vedtekter gitte bestemmelser straffes efter den borgerlige straffelovs § 339,2 forsåvidt den ikke går inn under et strengere straffebud.

17 janr.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet

av 17. januar,

hvorved der i medhold av lov nr. 1 av 4 juli 1919 § 1 siste passus, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923, bestemmes:

1. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukk født i tiden 15 april — 1 mai i angjeldende år på beite i sambeitestrekning — derunder også innbefattet sambeite i innmark — i Hellesøy herred i Troms fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

18 janr.

Plakat

angående endringer i plakat av 29 juni 1922 angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

I kraft av lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894, dens § 17, fastsettes herved endringer i kongelig plakat av 29 juni 1922, hvorefter dens punkt VII og punkt IX skal lyde så:

VII. Gress, høi og halm skal det være forbudt å innføre. Dog kan sådan innførsel finne sted fra Sverige (undtagen fra Malmöhus-, Kristianstads-, Hallands-, Kronoberg- og Blekinge len) og fra de finske havner ved Nordishavet, fra hvilke havner det er tillatt å innføre disse varer til Finnmark fylke til bruk innen dette.

Korn, såsom rug, hvete, bygg, havre og mais skal det fra de russiske sovjetrepublikker inntil videre bare være tillatt å innføre sjøverts og kun fra havner ved Sortehavet og Det Asowske hav. Fra Estland, Lettland, Litauen og Polen skal innførsel av de nevnte kornsorter være forbudt.

Kraftfôrstoffer, såsom fôrmel-, fôrkaker, oljekaker —, klid og lignende stoffer til husdyrføde samt mais skal det være forbudt å innføre i brukte sekker.

Landbruksdepartementet skal være bemyndiget til å dispensere fra foranstående bestemmelser om innførsel av gress, høi, halm, korn og kraftfôrstoffer samt til å opheve disse helt eller delvis; departementet kan videre bestemme, at opprinnelsesbevis skal medfølge varen og forøvrig fastsette nærmere regler og vilkår for innførselen.

IX. Landbruksdepartementet bemyndiges til å tillate innførsel av enkelte dyr og gjenstander, hvis innførsel ved denne plakat er forbudt, og i tilfelle å fastsette de nærmere vilkår for innførselen, således karantenering, dyrlægeundersøkelse

og betalingen herfor. Gyldigheten av sådan innførselstillatelse ophører, når der er hengått 60 dager siden dens utferdigelse, hvis ikke anderledes er bestemt i selve innførselstillatelsen. Innførselstillatelsene skal forøvrig av veterinær-hygieniske grunner når som helst kunne tilbakekalles.

Denne plakat trer i kraft straks.

Gitt på Kristiania slott den 18 januar 1924.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.

(L. S.)

A. Berge.

H. S. Fürst.

Plakat

angående endring i plakat av 29 juni 1922 (kfr. plakat av 4 august 1922) angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander.

18 janr.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

I kraft av lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894, dens § 17, fastsettes herved endring i kongelig plakat av 29 juni 1922 (kfr. plakat av 4 august 1922) angående innførsel av husdyr og smitteførende gjenstander, hvorefter dens punkt VI skal lyde så:

VI. Innførsel av usaltet eller utilberedt kjøtt og flesk samt usmeltet talg skal være forbudt fra alle land undtagen fra Sverige og Danmark; fra det sistnevnte land skal sådan innførsel inntil videre alene kunne foregå fra de distrikter, fra det tidspunkt og forøvrig på de vilkår som Landbruksdepartementet måtte bestemme, likesom nevnte departement til enhver tid skal være berettiget til å forby sådan innførsel. Landbruksdepartementet skal likeledes være bemyndiget til til enhver tid å forby sådan innførsel fra Sverige eller deler derav og til atter å heve et sådant forbud.

Landbruksdepartementet skal være bemyndiget til å gi almindelig dispensasjon for innførsel av frosset rensdyrkjøtt.

Huder og skinn skal det være forbudt å innføre i rå, utilberedt tilstand. Det skal inntil videre være tillatt å innføre fullstendig tørrede eller godt saltede huder og skinn på betingelse av, at partiene ved ankomsten besiktiges av vedkommende kommunale dyrlæge og av denne erklæres å være i tilfredsstillende sanitær tilstand.

Rå eller lettsaltede deler forøvrig av drøvtyggere, hester og svin, såsom slakteavfall, muler, kløver samt util-

18 janr. virkede, utilberedte og urensede hår og børster, som ikke i forveien er desinfisert, skal det være forbudt å innføre.

Denne plakat trer i kraft straks.

Gitt på Kristiania slott den 18 januar 1924.

Under Vår hånd og rikets segl.

Haakon.

(L. S.).

A. Berge.

H. S. Fürst.

18 janr.

Kongelig resolusjon

av 18 januar.

I henhold til lov av 28 mai 1881, jfr. lov av 26 mai 1866, inneholdende adskillige bestemmelser om politivesenet i Kristiania, meddeles stadfestelse på en av Kopervik bystyre den 21 september, 23 november og 28 desember 1923 vedtatt beslutning om sådant tillegg til § 10 i de ved kongelig resolusjon av 13 februar 1896 stadfestede politivedtekter for ladestedet:

«Rett til å holde på holdeplass for person- eller varebefordring er betinget av politiets tillatelse, der når som helst kan inndras. Formannskapet bestemmer, hvor der skal være holdeplass, samt de nærmere regler for benyttelse herav. Takster fastsettes av formannskapet med approbasjon av politimesteren.»

18 janr.

Kongelig resolusjon

av 18 januar.

1) De av Brunlanes heredsstyre i møte den 27 desember 1923 vedtatte vedtekter for herberger- og bevertninger i Brunlanes herred, Vestfold fylke, stadfestes med hjemmel av § 5 i lov av 2 april 1917 om adgang til å drive herberge og bevertning som gjeldende inntil videre å regne fra og med 15 februar 1924.

2) Fra samme dag opheves §§ 10 og 11 i de ved kongelig resolusjon av 11 april 1901 stadfestede politivedtekter for Brunlanes herred.

De i post 1 omhandlede vedtekter er sålydende:

§ 1. Enhver der gjør sig en næring av å drive herberge (hotell, pensjonat, losjhus og lignende) eller bevertning med mat og drikke, skal sørge for, at der i de dertil benyttede lokaler intet forefaller som strider mot orden og sømmelighet.

Berusede personer må ikke tilstedes adgang til eller opholde sig på bevertningssteder.

§ 2. Ingen må i herberger eller på bevertningssteder gjøre

sig skyldig i voldsom eller støiende optræden, hvorved andre gjester, verten eller dennes familie eller tjenere fortreddes, eller andre av husets beboere eller omboende forstyrres og heller ikke på annen måte vise uanstendig eller forargelig opførsel. 18 janr.

§ 3. Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 11 aften til kl. 6 morgen, samt søn- og helligdager til kl. 12 middag. I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberget.

Der er overlatt politiet ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere, og formannskapet å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelse ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støy i lokalet, pålegge lukning kl. 9 aften.

Politiets og formannskapets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

§ 4. Anvendelsen av kvinnelig betjening på bevertningssteder er tillatt. Dog kan politiet forsåvidt det måtte finne grunn dertil, helt eller delvis forby anvendelse av kvinner under en viss alder.

§ 5. På bevertningssteder — såvel i skjenkelokaler som i egentlige spiselokaler, — er det forbudt å fortære avhentede eller medbragte alkoholholdige drikkevarer (øl under 21½ volum % alkoholstyrke dog undtatt).

§ 6. Politiets funksjonærer kan når som helst i den tid herberger og bevertningssteder er åpne inispisere disse og alle rum som står i forbindelse med dem.

§ 7. Et avtrykk av disse vedtekter skal opslås på et lett iøinefallende sted i ethvert herberge og på ethvert bevertningssted.

§ 8. Overtredelse av disse vedtekter er belagt med straff, jfr. straffelovens § 339, nr. 2.

Kongelig resolusjon

av 18 januar.

18 janr.

I henhold til § 4 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på vedtak av Arendal bystyre i møte 28 november 1923 om forandring av § 27 i de ved kongelig resolusjon av 4 november 1899 approberte helseforskrifter for byen.

18. janr. Etter den besluttede forandring skal helseforskriftenes § 27 herefter lyde således:

«Til bruk for mennesker må der ikke falbys, selges eller på annen måte overdras bedervede eller sundhetsskadelige nærings- eller nydelsesmidler og heller ikke bruks-gjenstander, som kan være skadelig for sundheten derved, at de inneholder giftige bestanddeler.

Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler, som er tilsatt noget stoff, som av helserådet anses skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule, at vedkommende vare er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler, som kommer fra eller falholdes på steder, hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renlighet ved varenes tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan kreve betalt etter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av næring- og nydelsesmidler, som er kommet fra eller selges fra steder, hvor der forekommer tilfelle, derunder innbefattet nogen bacillebærer, av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene.

Hvor det er nødvendig, kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne, men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte, at varer som finnes skadelige, skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadelliggjøres på vedkommende eiers bekostning.»

18 janr.

Kongelig resolusjon

av 18 januar.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 og § 3 i lov om særegne foranstaltninger mot tuberkuløse sykdommer av 8 mai 1900 meddeles approbasjon på vedtak av herredsstyret for Herøy herred, Nordland fylke, i møte 7 desember 1923 om forslag om tillegg til § 9 i de ved kongelig resolusjon av 17 mai 1890, jfr. kongelige resolusjoner av 15 august 1914 og 4 mai 1923, approberte helseforskrifter for herredet og om forskrifter angående forebyggelse av ondartede smittsomme sykdommers utbredelse som ny § 11 — dog med en enkelt endring — samt om forskrift om meldeplikt ved tuberkuløses flyt-

ning som ny § 12, og således at de nugjeldende helseforskrifters 18 janr. § 11 blir § 13.

Tillegget til § 9 i helseforskriftene er sålydende:

«Det er forbudt å selge nærings- eller nydelsesmidler som er tilsatt noget stoff som av helserådet anses skadelig for sundheten, eller som er skikket til å skjule at vedkommende vare er bedervet.

Inntil de pågjeldende mangler er rettet kan helserådet forby at der blir solgt nærings- og nydelsesmidler som kommer fra eller falholdes på steder hvor der ikke blir iaktatt den tilbørlige renlighet ved varenes tilvirkning, behandling, opbevaring eller forsendelse.

Helserådet er i øiemed som nevnt i denne paragraf berettiget til å fordre utlevert de fornødne prøver, som eieren dog kan kreve betalt efter almindelig pris, hvis det ikke viser sig nødvendig å skride inn overfor vedkommende vare. Helserådet kan midlertidig forby salg og annen overdragelse av nærings- og nydelsesmidler som er kommet fra eller selges fra steder, hvor der forekommer tilfelle, derunder innbefattet nogen bacillebærer av farlig smittsom sykdom, som kan utbres med varene.

Hvor det er nødvendig, kan helserådets ordfører skride inn på helserådets vegne; men han må snarest mulig forelegge saken for helserådet. Dette kan beslutte at varer som finnes skadelige skal tilintetgjøres eller på annen måte uskadeliggjøres på vedkommende selgers bekostning.»

De stadfestede epidemiforskrifter (§ 11) er sålydende:

«§ 11. a. Ved opptreden av sykdomstilfelle som der kan være grunn til å tro er av ondartet smittsom beskaffenhet, skal den husbonde eller husfar som har å gjøre anmeldelse derom overensstemmende med § 14 i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860, tillike straks dra omsorg for betryggende avsondring, såvidt som omstendighetene tillater. Avsondringen må omfatte ikke alene den syke selv, men også den eller dem der pleier den syke, samt sengkler, gangkler og andre bruksgjenstander, som de benytter eller som den syke har benyttet de nærmeste dager forut for sykdommens utbrudd. Fødevarer må ikke opbevares i det rum, hvor den syke oppholder sig.

b. Inntil læge er kommet tilstede og har meddelt nærmere forskrifter, må samkvem mellem det sted hvor sykdommen er optrått, og andre steder innskrenkes til det minst mulige. Navnlig må personer der hører til samme husstand som den syke, ikke uten nødvendighet delta i møter eller sammenkomster av et større antall mennesker. Uvedkommende personer må ikke tilstedes adgang til det rum hvor den syke oppholder sig. Sammenkomster i selskapelig eller annet øiemed, der ikke er uopsettelig, må ikke avholdes i det smittede hus eller på dets gårdsplass.

18 janr. c. Når læge er kommet tilstede, kan han foreløbig treffe de anordninger og forføjninger med hensyn til avsondring av den syke og hans omgivelser og med hensyn til rensning av sykeværelset og de under sykdommen benyttede gjenstander som sykdommens beskaffenhet påkrever og omstendighetene tillater. Det må overlates til lægens skjønn efter omstendighetene å meddele forskriftene i skriftlig form. De må i hvert fall nøie etterkommes og er gjeldende inntil de tilbakekalles av lægen selv eller oppheves av helserådet eller dets ordfører.

d. Forsåvidt der leveres melk eller andre fødemidler til salg fra det sted hvor sykdommen er optrått, må dette opphøre, inntil tillatelse er meddelt av den tilkalte læge.

e. Barn fra den husstand hvor sykdommen er optrått, må ikke søke skole, forinnan tillatelse er meddelt av den tilkalte læge. Forsåvidt sykdommen optrer i lærerens husstand og han bor i samme hus hvor skolen holdes, må denne lukkes, inntil lægen har avgitt nærmere bestemmelse.

f. Såsnart meddelelse om de inntrufne sykdomstilfelle og de i anledning av samme trufne forføjninger er innløpet til helserådets ordfører, har denne å treffe de videre forføjninger som efter tilfellets beskaffenhet er fornødne.»

Tuberkuloseforskriften (§ 12) er sålydende:

«§ 12. Når en person lidende av tuberkulose forandrer bopel, plikter vedkommende å gjøre anmeldelse herom til helserådet.»

18 janr.

Kongelig resolusjon

av 18 januar.

I medhold av § 6 i lov nr. 2 av 8 august 1908 meddeles approbasjon på nedenstående av herredsstyret for Spydeberg herred, Østfold fylke, i møte den 14 november 1923 vedtatte skogvedtekter for herredet:

1. Avirkning til salg eller industriell produksjon av bartrær, som 4 m. fra høieste rotgren holder mindre tverrmål enn 18 cm. utenpå barken på bredeste kant er forbudt.

§ 2. Uten hinder av forbudet i § 1 kan åvirkes helt tørre (døde) og vindfelte trær. Likeledes kan uten hinder av nevnte forbud åvirkes:

a. Undertrykte, uveksterlige eller vantrevne trær.

b. Syke eller beskadigede trær.

c. Trær, som av hensyn til skogens trivsel eller til befordring av etterveksten bør hugges.

§ 3. Enhver åvirkning til salg eller industriell produksjon må anmeldes til skogrådet innen 10 dager før blinkningen igangsettes.

§ 4. Der anordnes et skogråd. Det påligger dette å påse 18 janr. skogvedtektenes gjennomførelse og overholdelse samt å anmelde for politiet mulige overtredelser. Skogrådet avholder de i stillings medfør nødvendige møter etter formannens berammelse og under hans ledelse. Hvert år innen utgangen av januar måned holdes årsmøte, hvor årsberetning avfattes og derefter straks oversendes herredsstyret.

Herredsstyret antar etter forslag av skogrådet det fornødne antall opsynsmenn og bestemmer deres lønn. Skogrådet utferdiger instruks for disse.

§ 5. Skogrådet er berettiget til å øve den kontroll med blinkning og hugst etter § 2, a, b og c, som det finner påkrevet, og kan i tilfelle kreve blinkningen utført ved en opsynsmann eller av en av fylkesskogfunksjonærene. Ved utblinkningen merkes da trærne på rot og stamme ved blinkøks godkjent av herredsstyret eller fylkesskogelskapet.

Opsynsmannen er iøvrig berettiget til ved hvilken som helst blinkning eller hugst å kreve gjensatt det antall friske, kraftige le- og frøtrær, som anses påkrevet av hensyn til skogens bevarelse og ettervekst. Disse trær merkes på en særskilt måte og må ikke skades eller fjernes uten opsynsmannens samtykke.

§ 6. Opsynets lønn utres av herredskassen mot lovbestemt refusjon av statskassen. Skogeier og bruks- eller hugstberettiget plikter å yde den opsynsmann, som utfører blinkning, utvisning eller annet lignende arbeide for ham i skogen, betaling for utført arbeide.

§ 7. Twistigheter om utblinkning eller hugst avgjøres efter partenes begjæring av skogrådet.

§ 8. Overtredelse av nærværende vedtekter er belagt med straff.

§ 9. Fra den tid disse vedtekter trer i kraft opheves de tidligere skogvedtekter for herredet.

Kongelig resolusjon

av 18 januar.

18 janr.

I. De konsesjongsgrenser, som er omhandlet i skogkonsesjonslovens § 2, § 3, første ledd, og § 4 nedsettes i medhold av samme lovs § 5 for Eidskog herred, Hedmark fylke, til 30 ha., og den konsesjongsgrense, som er omhandlet i skogkonsesjonslovens § 3, 2net ledd, nedsettes for det samme herred til 80 ha.

II. Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Samtidig opheves de kongelige resolusjoner av 16 mai 1911 og 16 august 1918 om nedsettelse av skogkonsesjongsgrensen for herredet.

1924

— 50 —

19 janr.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet

av 19 januar,

hvor meddeles, at departementet i henhold til kongelig plakat av 18. ds. samme dag har bestemt, at innførsel til Norge av usaltet eller utilberedt kjøtt og flesk samt usmeltet talg fra nevnte dato og inntil videre skal være forbudt fra Malmøhus len i Sverige.

Kongelig resolusjon

I. De konsesjonsreguleringer som er omhandlet i skogkonsesjonslovens § 2, § 3 første ledd, og § 4 nedsettes i medhold av samme lovs § 5 for Eidskog herred. Hermed marklyses, at den konsesjonsregulering som er omhandlet i skogkonsesjonslovens § 3 annet ledd, nedsettes for det samme herred til 30 år.

Utgiver: Byråchef Young.

Grøndahl & Søn boktrykkeri, Kristiania.